

Årets som gick, 2010

Så här sammanföll verksamheten med det som beslutats i verksamhetsplanen för verksamhetsåret 2010:

I verksamhetsplanen för år 2010 står;

”Riksskådebanans stadgar och inget annat ska stå i centrum för Riksskådebanans verksamhet; där ändamål och syfte är att verka ur ett rättviseperspektiv för att göra konst och kultur tillgänglig för alla.

I stadgarnas andra paragraf talas om själva uppgiften; att skapa opinion för denna sak men också det väsentliga i att Riksskådebanan initierar konst och kulturverksamhet både i egen regi och tillsammans med andra. Här talas vidare om att ansvara för den allmänna inriktningen av hela skådebanerörelsens arbete, att stödja skådebanerörelsens verksamhet på regional och lokal nivå, samt att svara för och utveckla kontakter med alla slags konst och kulturintressenter på nationell nivå. Och sist men inte minst att svara för att utveckla kontakter med Riksskådebanans medlemsorganisationer.”

Hur har det gått?

Riksskådebanan har under året som gått satt det som sägs i stadgarna i fokus.

Opinionsbildning har skett både i och utanför skådebanerörelsen

Den allmänna riktningen av skådebanerörelsens arbete har inte minst kommit till uttryck i de nyhetsbrev som Riksskådebanan distribuerat varje månad; där det centrala i varje brev har handlat om betydelsen av att alla aktiviteter inom konst och kultur arrangeras utifrån ett rättviseperspektiv.

I breven har konkreta exempel på verksamheter som syftat till rättvisa blivit presenterade likaväl som tankar kring hur man kan resonera för att åstadkomma verksamheter som bottnar i rättvisetänkande.

Stöd till skådebanerörelsens verksamhet på regional och lokal nivå har på en rad skilda sätt genomsyrat årets verksamhet. Både indirekt genom nätverksarbeten med andra kulturorganisationer på nationell nivå, genom remissvar på den så kallade samverkanutredningen och i samtal med Kulturrådet och Kulturdepartementet och, och direkt genom att exempelvis arrangera nätverksamträffar och leda samtal både hos Skådebanan i Skåne och hos skådebanan i Västmanland .

I verksamhetsplanen för 2010 står vidare:

”Riksskådebanans styrelse har således i likhet med tidigare år de egna stadgarna som bas när verksamheten för 2010 ska ta form. Årsmötet i mars i Riksskådebanan ska vidare understryka

betydelsen av att det är Riksskådebanan genom valda ombud och ingen eller inga andra som beslutar om den politik som är Riksskådebanans under år 2010.

Årsmötet kommer i likhet med tidigare år att ramas in av samverkan med ännu en kulturaktör. Denna gång är det teatern som konstform som står i fokus, samt själva idédebatten som också är ett uttryck för kulturell verksamhet. Syftet med denna inramning är både opinionsbildning, det vill säga att göra skådebanerörelsens idé känd för samverkans partners, samt rörelsens egen kompetensutveckling.

Årsmötet i Riksskådebanan lokaliseras till Orienteatern i Stockholm, där, utöver själva årsmötesförhandlingarna, Riksskådebanan i samverkan med Orienteatern svarar för ett seminarium under rubriken fred och kultur, ett tema som helt förbisågs i den kulturutredning som presenterades under 2009. I samband med årsmötet publicerar Riksskådebanan en årsberättelse som även den, i liket med tidigare år, även fungerar som årsbok och som en del i marknadsföringen av vad Riksskådebanan är, gör och vill.

Årsboken ska distribueras till beslutsfattare och opinionsbildare inom kulturlivet.”

Hur har det gått?

Under årsmötet i mars 2010 som hölls på Orienteatern i Stockholm, fick Riksskådebanan anledning att understryka hur beslutsordningen är i organisationen.

Efter årsmötesförhandlingarna, där den avgående styrelsen beviljades ansvarsfrihet, och bland annat Tommy Ternemar som under sex år varit Riksskådebanans ordförande avtackades, följde ett kulturseminarium i samverkan med Orienteatern som under hösten 2009 och våren 2010 hade förberetts både av Orienteaterns konstnärliga ledare Stina Oscarson och Riksskådebanans förbundssekreterare Ulla Tengling. Temat för samtalet var kultur och fred – och i samtalet deltog förre ärkebiskopen KG Hammar, ordföranden i sammanslutningen Artister för fred Olof Buckard, förre FN-ambassadören och riksdagsledamoten Maj Britt Theorin samt regissören Amerika Vera Zavala och konstnären Beate von Sydhoff

Riksskådebanans årsberättelse (årsbok) – distribuerades efter årsmötet under våren till en rad politiker, där ibland riskdagens kulturutskotts ledamöter, samt till en rad övriga företrädare för kulturlivet på nationell nivå. Under hösten distribuerades den till varje skådebaneregion, efter det att Riksskådebanan i nyhetsbrev framhållit betydelsen av att årsberättelsen (årsboken) kommer till användning i det lokala och regionala nätverksarbetet. Årsberättelsen (årsboken) delades också ut under den så kallade politikerveckan i juli i Visby i samband med Riksskådebanans medverkan vid en rad arrangemang som kulturmanifestationer, seminarier oc debatter.

I verksamhetsplanen för år 2010 står vidare:

”Riksskådebanans insatser för den allmänna inriktningen av hela skådebanerörelsen verksamhet ska komma till uttryck på skilda sätt under hela året.

Året inleds med att Riksskådebanan sammanställer det idédokument som varit ett gemensamt arbete inom hela skådebanerörelsen under en följd av år, med ambitionen att detta dokument antas av årsmötet 2010 för att tjäna som riktmärke för hela skådebanerörelsen.”

Hur gick det?

Sammanställningen av idédokumentet visade mycket tydligt att åsikterna om dokumentets innehåll inte bara gått isär mellan skilda skådebaneregioner och medlemsorganisationer, utan också inom skådebanerregionerna, från en tid till annan. Det som vid ett tillfälle (processen med idédokumentet inleddes 2007) varit en bestämd uppfattning hos en skådebanerregion eller till och med hos en och samma person, visade sig vid ett senare tillfälle inte alls vara någon avgjord uppfattning, utan tvärtom. Denna uppenbara ambivalens och inkonsekvens (som uppenbarades i en av Riksskådebanan mycket ambitiös och omfattande sammanställning) inom skådebanerörelsen ledde följdriktigt till att styrelsen beslöt att inte presentera något idédokument över huvud taget inför årsmötet.

I verksamhetsplanen för år 2010 står vidare:

”Andra händelser under våren 2010 ska präglas av att positionera skådebanerörelsen och Riksskådebanan i den nya kulturpolitiken; detta arbete och denna ambition kommer bland annat att komma till uttryck genom samverkan med de egna medlemsorganisationerna och andra intressenter i de nätverk som i likhet med Riksskådebanan och skådebanerörelsen befinner sig inom den ideella kultursektorn. Syftet är att skapa en bred förståelse i samhället för det ideella, icke kommersiella och frivilliga kulturarbetet. Med samhället avses här både medborgare i stort, medlemsorganisationer samt statsmakten genom riksdag och departement.

Denna positionering innebär vidare att Riksskådebanan tillsammans med en av skådebanerregionerna, Skåne, står som inbjudare till den sammankomst i april i Malmö som syftar till att just samla regionens ideella intressen inom kultursfären för att diskutera den påverkan som det ideella kulturarbetet bör ha på regional nivå i en förväntad ökad decentralisering av det nationella anslaget till kulturverksamhet.

Riksskådebanan ska under året erbjuda och uppmuntra stöd till regionala skådebanor i det förhandlingsarbete som förutsätts i en rad regioner för att de statliga medlen enligt en ny kulturpolitik ska kunna komma skådebanorna till del.”

Hur gick det?

Riksskådebanan positionerade både sig själv och skådebanerörelsen under våren 2010 i uppfattningar om hur kulturpolitiken skulle praktiseras. Riksskådebanan var tidigt klar över att den så kallade samverkanutredningen (som Riksskådebanan hade remissyttrat sig över i konsekvens med yttrandet över den större utredningen, Kulturutredningen) innebar risker för Riksskådebanans och skådebanerregionernas fortsatta arbete. Risken låg i att den så kallade ”koffertidén” - där centrala pengar, enligt förslaget, skulle gå till varje politisk region i landet skulle kunna försvinna från skådebanerörelsen inte minst i konkurrens med en rad andra kulturintressen med mera inriktning mot turism än demokrati och folkligt förankrad kultur.

Denna uppfattning lade bland annat grunden till ett intensifierat samarbete inom nätverket *Ideell kulturallians*, där en rad folkrörelser ingår. Här tog bland annat Riksskådebanan på sig ansvaret för att starta ett regionalt nätverk i Skåne tillsammans med skådebanan på plats, allt i syfte eliminera eventuella risker med just "koffertmodellen". I april genomfördes en sådan här nätverkskonferens i Skåne på initiativ av Riksskådebanan och studieförbundet Sensus. Riksskådebanans förbundssekreterare Ulla Tengling presenterade vid denna sammankomst innehållet i nämnda utredning.

Riksskådebanan positionerade sig även inom nätverket *Koalition för kulturdebatt* under våren 2010 – i likartat syfte. Dock mera med sikte på bred opinionsbildning i kulturfrågor, där tonvikten skulle läggas på demokrati och inte näringslivsinriktad kultur.

I detta nätverk återfinns utöver en rad likartade folkrörelser även fackliga intresseorganisationer inom kulturområdet.

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

"Riksskådebanan har ytterligare för avsikt att under året initiera ny skådebaneverksamhet i region Mellersta Norrland samt föra dialog med var och en av de skilda skådebanaregionerna om betydelsen av sammanhållning och samsyn inom skådebanerörelsen och att verksamheten ska riktas mot alla medborgare.

Detta sistnämnda är inte minst väsentligt i en tid då alltfler människor ställs utanför arbetsmarknaden. I likhet med tidigare år, och i konsekvens med kulturfrämjandets egen ideologi, bör således fokus ligga minst lika mycket på de människor som helt ställs utanför konst- och kulturlupplevelser som exempelvis de kulturarrangörer som frågar efter skådebanerörelsens stöd för att nå publik.

Vidare bör fokus vara inriktat på att de berättelser blir berättade som utan skådebanerörelsens arbete, inte skulle bli berättade. Med berättelser avses här alla slags kulturella och konstnärliga verksamheter. Ytrandefrihet och tryckfrihet är för Riksskådebanan en frihet som måste gälla alla medborgare, inte bara i teorin utan också i praktiken. För att denna frihet ska bli reell behövs därför särskilda insatser under året; som uppsökande verksamhet enligt övertygelsen "mest åt dem som har minst".

Hur gick det?

Riksskådebanan tog under året initiativ till ny skådebaneverksamhet i Mellersta Norrland genom den lokala teaterföreningen och bland annat den i sundsvall lokale eldsjälen Staffan Mjönes. Förbundssekreterare Ulla Tengling hade tidigare varit i tät kontakt med bland annat ledande kulturorganisationer och kulturpolitiker i regionen för att dessa skulle kunna ta vid då den sedan lång tid etablerade skådebaneverksamheten hade gått i stå, och där styrelsen för denna obefintliga verksamhet redan under 2009 beslutat sig för att avveckla denna obefintliga verksamhet.

Riksskådebanan förde under året samtal med flera av de regionala skådebaneregionerna för att åstadkomma samsyn inom väsentliga områden; detta blev inte minst aktuellt i samband med utdelandet av den så kallade "jubileumspengen" (mera om detta se nedan). Vidare agiterade Riksskådebanan för att de regionala skådebanorna under året bland annat – och här spelade samsynen en vital roll - skulle agera mot främlingsfientlighet genom att ordna seminarier på nämnda tema. Dessvärre , särskilt med tanke på valutgången ,var det endast skådebaneregionen i Västmanland som bejakade förslaget.

Under tidig höst aviserade skådebanan i Uppsala län att man skulle lägga ned den regionala verksamheten, då det stod klart att organisationen inte skulle få anslag från lokalt eller regionalt politiskt håll. Detta beslut hade inte föregåtts av samråd eller samtal med Riksskådebanan. Efter rekommendation från Riksskådebanan och förbundssekreterare Ulla Tengling lades den regionala verksamheten i "malpåse" i väntan på nya personer som är villiga och intresserade av att leda verksamheten utifrån nya premisser, då regional skådebaneverksamhet de facto varken behöver vara beroende av ekonomiska bidrag eller anslag.

I verksamhetsplanen för 2010 står det vidare:

"Under året skapar Riksskådebanan opinion för sin och skådebanerörelsen egen sak, att sammanföra konst, kultur och människor där behoven finns, genom att fortlöpande svara för en aktuell, intressant och relevant hemsida www.skadebanan.se samt genom att ge ut Nyhetsbrev och distribuera dem i och utanför organisationen."

Hur gick det?

Riksskådebanans hemsida har fortlöpande förändrats under året; ansvarig för hemsidans innehåll har förbundssekreterare Ulla Tengling varit till och med oktober månad. Hemsidan har redigerats utifrån journalistiska principer. Under samtliga månader till och med oktober har det aktuella nyhetsbrevet som riktar både inåt i skådebaneorganisationen och utåt till alla slags intressenter publicerats. Vidare har hemsidans besökare snabbt kunnat orientera sig om Riksskådebanans uppfattning i aktuella kulturpolitiska frågor. För det praktiska, att "lägga in" texten, har Tapani Björkbacka, verksam i Skådebanan Västmanland ansvarat. Nyhetsbrev har under året till och med oktober skickats till en vid krets personer och organisationer inom det kulturpolitiska fältet; innehållet har uppskattats, refererats, citerats och debatterats utanför skådebanerörelsen. Det har också lett till att förbundssekreteraren engagerats som samtalspart av organisationer som önskat orientera sig mera inom det kulturpolitiska området.

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

"Riksskådebanan ställer sig också som värd under sensommaren för ett seminarium på temat kulturpolitik, i slutet av augusti, under den pågående valrörelsen. Företrädare för de skilda politiska partierna bjuds in till detta seminarium där just kulturpolitikens roll för ett öppet, jämlikt, jämställt och inkluderande samhälle ställs i fokus. Platsen för detta seminarium är Stockholm."

Detta evenemang är en del av Riksskådebanans traditionella höstmöte; dit aktiva opinionsbildare inbjuds som föreläsare, som deltagare vid sidan av övriga deltagare som företrädesvis representerar medlemsorganisationerna.”

Hur gick det?

Riksskådebanan arrangerade en heldag i Stockholm lördagen den 28 augusti, i en av riksdagens lokaler, Bååtska rummet, på temat kultur och kulturpolitik – och kulturpolitikens roll för ett inkluderande samhälle.

Inbjudna var samtliga regionala skådebaneorganisationer, medlemsorganisationer, samverkanspartners, journalister, kulturpolitiker, Statens kulturråd, Kulturdepartementet med flera. Förmiddagen ägnades åt utfrågningar av kulturpolitiker såväl i rikspolitiken som i Stockholmspolitiken. Riksskådebanans förbundssekreterare Ulla Tengling och redaktör Lotta Gröning, frilans, stod för utfrågningarna. Bland de utfrågade fanns Riksskådebanans ordförande Siv Holma i rollen som företrädare för vänsterpartiet och som ordförande i Riksdagens kulturutskott.

Under eftermiddagen samma dag och på samma plats arrangerades ett brett kulturpolitiskt samtal med fulltalig publik. Samtalsledare var Linda Zachrisson, chef för Stockholms Parkteater. I panelen satt författaren Lena Andersson, skribenten Carl Rudbeck, folkpartisten Gunnar Andrén och vänsterpartisten Anne Marie Engel.

Eftermiddagen arrangerades med visst stöd av nätverket ”Koalition för kulturdebatt” där Riksskådebanan ingår. Nätverket bidrog bland annat med att finansiera den tänkvärda och uppskattade underhållningen i samband med eftermiddagens seminarium, samt med att dra publik till seminariet. Det var gruppen Operaimprovisatorerna som stod för underhållningen.

Denna temadag som Riksskådebanan stod värd för blev sedan uppmärksammas såväl i stockholmspress som i branschpress.

I verksamhetsplanen för 2010 står:

”Det traditionella höstmötet finansieras inte av Riksskådebanan. Det ska istället vara självfinansierat i så måtto att samtliga deltagare står för sina egna kostnader.

Syftet med höstmötet är erfarenhets- och kunskapsutbyte samt kompetensutveckling.”

Hur gick det?

Varje skådebanaregion och medlemsorganisation fick under själva höstmötet – och till höstmötet räknades det aktuella seminariet som ordnades lördagen den 28 augusti, samt sammankomsten dagen innan (den 27 augusti) – svara för sina egna rese- och logikostnader. Vidare omfattades dagen efter ”seminariedagen”, söndagen den 28 augusti, till det som ska kallas höstmötet. Innehållet under höstmötet var dels att varje skådebanaregion som sökt och fått bidrag för eget jubileumsfirande (från Riksskådebanan) fick berätta på vilket sätt som bidraget kommit till nytta både för den aktuella skådebanaregionen och för skådebanerörelsen i stort. Vidare fick företrädare för medlemsorganisationer och de regionala skådebanorna under söndagen den 29 augusti en grundlig genomgång av skådebanerörelsens betydelse för kultur - och teaterlivet i Stockholm och i Sverige

genom att besöka museet Skansen där en särskilt guide som genom Riksskådebanans försorg hade engagerats för uppdraget.

I verksamhetsplanen för 2010 står det vidare:

"Riksskådebanans årsmöte 2010 föreslår att de skilda skådebanaregionerna delar kostnaden för att delta under höstmötet och andra gemensamma sammankomster utifrån en solidaritetsprincip som innebär att ingen skådebanan betalar mera än någon annan för resa och logi"

Hur gick det?

Efter årsmötet tillsatte styrelsen för Riksskådebanan en särskild grupp för att bereda ett förslag i ovan syfte.

Gruppen har inte utför uppdraget. I stället har styrelsen beslutat att ta kostnader för resor och logi under 2011 när Riksskådebanan kallar till sammankomster. Gruppen återkommer i frågan.

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

"Ännu en aktivitet i opinionsbildande syfte är att för andra året dela ut Riksskådebanans kulturpris, i enlighet med de stadgar som gäller för priset."

Hur gick det?

Mottagaren av kulturpriset 2009 var artisten Jerry Williams. Han tog emot sitt kulturpris i samband med Riksskådebanans jubileum och höstmöte, på Skansen den 28 augusti år 2010.

Frågan om kulturpristagare för år 2010 har handlagts enligt stadgarna och på samma sätt om under 2009. I år delas priset ut i samband med årsmötet lördag 26 mars

I verksamhetsplanen för år 2010 står det:

"På temat att skapa opinion samlar Riksskådebanan samtliga centralt anslutna medlemsorganisationer under hösten, för att samtala om på vilket sätt som Riksskådebanan kan utgöra samverkanspart i arbetet för att fokuserar mera på kultur i nämnda medlemsorganisationer."

På temat att skapa opinion producerar Riksskådebanan under året minst fem debattartiklar på temat betydelsen av att ordna möten mellan konst, kultur och människor där behoven finns."

Hur gick det?

Riksskådebanan har inte samlat medlemsorganisationer eller skrivit debattartiklar då vår anställda förbundssekreterare varit arbetsbefriad under uppsägningstiden.

I samverkan med medlemsorganisationen *En bok för alla* initierade och planerade Riksskådebanan en träff i oktober för att öka intresset för barnlitteratur och barnkultur. I samband med denna planering förde Riksskådebanan en diskussion med medlemsorganisationen om det växande behovet av att ordna kulturmöten i samverkan. *En bok för alla* har genom åren haft stor glädje av samverkan med skådebanerörelsen på regional nivå.

Riksskådebanan har vidare under året fört samtal med medlemsorganisationen Verdandi om ökad kultursamverkan. Medlemsorganisationen Verdandi medverkande för övrigt aktivt i Riksskådebanans agitation för inte sänkt statsbidrag, genom att i början av året kontakta Statens Kulturråd och framhålla konsekvenserna av ett minskat årligt anslag till skådebanerörelsen och Riksskådebanan.

Inte minst inför Riksskådebanans jubileumsdagar har Riksskådebanan vänt sig till flera medlemsorganisationer i syfte att få till stånd samtal om ökad samverkan inom kulturområdet. Dessvärre har till exempel en stor medlemsorganisation som LO visat ringa intresse för saken.

Riksskådebanan har under året medverkat med en artikel i den antologi som nätverket "Koalition för kulturdebatt" gav ut inför den så kallade politikerveckan i Visby.

Vidare har Riksskådebanan fram till och med oktober skickat ut utdrag ur nyhetsbrev till lokala, regionala och centrala media – för fri publicitet.

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

"Riksskådebanan håller under året minst tre styrelsemöten; vid ytterligare behov av styrelsemöten bör ambitionen vara att ordna telefonmöten så långt som det är möjligt."

Hur gick det?

Se extra bilaga 1. Verksamhetsberättelsen efter 1 nov

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

"Riksskådebanan har för avsikt att byta lokal under året; det vill säga flytta det centrala kansliet från Nynäshamn till Stockholm."

Riksskådebanan har i Nynäshamn haft utomordentliga möjligheter att bedriva egen, och i samverkan med andra, front- eller försöksverksamhet. Denna möjlighet förväntas kvarstå även vid en flytt till centrala Stockholm."

Hur gick det?

Riksskådebanan lämnade sin lokal i Nynäshamn adress Folkets hus, Stadshusplatsen 3, under maj månad och flyttade in det centrala kansliet i medlemsorganisationen Ordfronts lokaler adress Bellmansgatan 30 i Stockholm.

Riksskådebanan har under de tre år den varit lokaliserad till Nynäshamn - i Stockholms län – visat på möjligheterna att både initiera och utveckla lokal föreläsningsverksamhet, starta tankesmedja, skapa kulturverksamhet i miljonprogramområden med mera utan att detta varit förenligt varken med direkta kostnader eller med arbetskostnader för Riksskådebanans del.

Riksskådebanan har från oktober och framåt inte svarat för någon front eller försöksverksamhet varken i Nynäshamn eller någon annanstans.

I verksamhetsplanen för år 2010 står det:

”Riksskådebanan utvecklar under året kontakter med centrala konst -och kulturintressen, utifrån tesen att göra den befintliga konsten mera lättillgänglig sett ur en rad skilda aspekter. Med centrala konst och kulturintressen avses här skilda institutioner för kultur, inom en rad konstnärliga områden som teater, bildkonst, musik, museer, arkiv och bibliotek.

På samma sätt söker Riksskådebanan under året samverkan och samtal inom området högre konstnärlig utbildning för att med de medel som står till buds påskynda en utveckling som leder till mindre social och etnisk snedrekrytering till de aktuella utbildningarna.”

Så här gick det:

Riksskådebanan har till och med oktober fört samtal (om behovet av all slags tillgänglighet) inom de skilda nätverken där Riksskådebanan ingått. Här har branschintresset – för kultur – funnits representerat både på arbetstagar - och arbetsgivaresidan.

I de debatter/seminarier där Riksskådebanan varit representerad direkt eller indirekt – under valrörelsen under valåret 2010 - kom frågan om kulturens tillgänglighet i dagen vid ett flertal tillfällen bland annat genom förbundsordföranden Siv Holma och förbundssekreteraren Ulla Tengling.

I verksamhetsplanen för 2010 står det:

”Riksskådebanan för under året fortlöpande samtal med Kulturdepartementet och med myndigheten för kultur, Kulturrådet.

Syftet med dessa samtal är att skapa respekt och förståelse för Riksskådebanans och skådebanerörelsens organisation och sak, samt att sakligt förklara varför Riksskådebanan och skådebanerörelsen i likhet med andra nationella kulturorganisationer genom ett samhällsnyttigt arbete för demokrat och kultur förtjänar ett rejält ekonomiskt stöd. Riksskådebanan ska i dessa samtal informera om Riksskådebanans särställning inom skådebanerörelsen.”

Så här har det gått:

Riksskådebanan har under våren vid flera tillfällen ringt och skrivit till Kulturdepartementet i syfte att stämma träff för att informera om Riksskådebanans arbete. Riksskådebanan har vidare inbjudit

företrädare för Kulturdepartementet att vara med under Riksskådebanans årsmöte och under Riksskådebanans jubileum – såväl under seminariet som under festligheterna kvällen den 27 augusti. Kulturdepartementet har svarat med att man vill återkomma om dag och tid. När det gäller inbjudan till Riksskådebanans jubileum svarade såväl kulturministern som övriga företrädare för departementet som var inbjudna att de inte hade möjlighet att delta.

I maj besökte Riksskådebanans förbundssekreterare och förbundsordförande Kulturrådet och presenterade vid detta besök en såväl muntlig som skriftlig berättelse om Riksskådebanans verksamhet under 2009, samt underströk betydelsen av Riksskådebanans och skådebanerörelsens arbete för att åstadkomma tillgänglighet och rättvisa inom kulturområdet. Vidare framhöll Riksskådebanans företrädare att det under 2010 radikalt förminskade statliga anslaget för Riksskådebanan skulle innebära en direkt försvagning av Riksskådebanans arbete. Vid besöket deltog såväl Kulturrådets handläggare för Riksskådebanan Anna Selvåg samt en av avdelningscheferna vid Kulturrådet, Mika Romanus

Handläggaren Anna Selvåg deltog vidare under det seminarium om kultur och kulturpolitik som Riksskådebanan ordnade i samband med Riksskådebanans jubileum. Till jubileet hade även chefen för Kulturrådet Kennet Johansson bjudits in. Denne var dock inte närvarande under jubileet.

I verksamhetsplanen för år 2010 står vidare:

”Riksskådebanan och skådebanerörelsen fyller 100 år under 2010. Denna händelse genomsyrar organisationens arbete under hela året; bland annat genom vederbörligt stöd till regionala skådebanor och genom anordnandet av det seminarierum på temat Kulturpolitik som nämnts i texten ovan.”

Hur gick det?

Riksskådebanans verksamhet under 2010 färgades av 100-årsjubileet. Sex regionala skådebanor sökte och fick ekonomiskt stöd av Riksskådebanan (37.000 kronor vardera) för att på skilda sätt fånga omvärldens uppmärksamhet vad gäller skådebanerörelsens betydelsefulla historia som dess framtid.

De skådebanor som genomförde jubileumsaktiviteter var Skådebanorna i region Skåne, i Jönköpings län, i Östergötlands län, i Dalarna, i Västmanlands län och i Norrbottens län. Riksskådebanan deltog aktivt genom förbundssekreterare Ulla Tengling när det gällde att genomföra regionala jubileumsaktiviteter såväl hos Skådebanan i Västmanland (i september) som hos Skådebanan i Skåne (under november).

I verksamhetsplanen för 2010 står vidare:

” Riksskådebanan ska vidare under året söka ekonomiskt stöd för verksamheten varhelst det finns en möjlighet därtill”

Hur gick det?

Styrelsen för Riksskådebanan utsåg styrelseledamoten Göran Sarring att vara sammankallande i den interna grupp som under året skulle söka ekonomiska anslag varhelst det gavs en möjlighet därtill. Gruppen har inte varit aktiv. Frågan förs vidare till verksamhetsåret 2011.

I verksamhetsplanen står avslutningsvis:

”Denna verksamhetsplan förutsätter aktivt arbete för att den ska kunna genomföras; förutsättningarna för detta arbete skiljer sig dock från tidigare år då det reducerade statliga stödet kan få konsekvenser till men för Riksskådebanans arbetskapacitet.”

Hur gick det?

Riksskådebanans förbundssekreterare Ulla Tengling var kontinuerligt verksam inom Riksskådebanan till och med oktober månad. Därefter har Au delat på arbetsuppgifterna.

Medlemsorganisationer under 2010 har varit

Skådebanan Norrbotten

Skådebanan Dalarna

Skådebanan Västmanland

Skådebanan Uppsala län

Skådebanan Stockholm

Skådebanan Östra Götaland

Skådebanan Jönköpings län

Skådebanan Västra Götaland

Skådebanan Skåne

ABF

LO

PRO

Verdandi

Fontänhuset i Sverige

Arbetarteaterförbundet

Ordfront

En Bok För Alla

Vuxenskolan i Sverige

Ledamöter i styrelsen har varit

Siv Holma

Göran Sarring

Zenita Bergman

Cilla Rodin

Tone Tingsgård

Lars Arrhed

Göran Kryhl

Lars-Gunnar Nilsson

